

107

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 kwietnia 1962 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym.

Na podstawie art. 10 i 11 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143, z 1956 r. Nr 55, poz. 251 i z 1957 r. Nr 32, poz. 140) oraz art. 127 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. Nr 14, poz. 75) zatędza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 145 i z 1956 r. Nr 14, poz. 71) wprowadza się następujące zmiany:

1) skreśla się § 2a, a § 2 i § 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. 1. Upowaznia się prezydii powiatowych rad narodowych do obniżenia wymiaru podatku gruntowego od gospodarstw rolnych, położonych na obszarach wsi, w których z powodu szczególnie trudnych warunków produkcyjnych osiągnane są wyniki gospodarcze znacznie niższe od przeciętnych w danym powiecie. Obniżki te stosuje się do wszystkich indywidualnych gospodarstw rolnych w danej wsi.

2. Obniżka podatku gruntowego nie może przekraczać 20% wymiaru podatku od wszystkich indywidualnych gospodarstw rolnych położonych na obszarze danej wsi.

3. Ogólną kwotę obniżek dla poszczególnych województw określa Minister Finansów.

4. Prezydii wojewódzkich rad narodowych dokonują rozdziału kwoty obniżek (ust. 3) między poszczególne powiaty, a prezydii powiatowych rad narodowych ustalają wykazy wsi, w których obniżki mają być zastosowane, oraz ich wysokość.

5. Korzystanie z obniżki z tytułu rzadco wyższej klasyfikacji gruntów od faktycznej jakości gleby nie stoi na przeszkodzie do przyznania obniżki, o której mowa w ust. 1.

§ 3. 1. Upowaznia się prezydii powiatowych rad narodowych do obniżenia wymiaru podatku gruntowego od indywidualnych gospodarstw rolnych o podstawie opodatkowania określonej w ust. 2 w wsiach położonych na terenach, gdzie nie ma w zasadzie możliwości zarobkowania poza gospodarstwem rolnym.

2. Obniżka podatku dla gospodarstw rolnych o podstawie opodatkowania do 7 700 zł wynosi 40% wymiaru, a dla gospodarstw rolnych o podstawie opodatkowania ponad 7 700 zł do 13 200 zł — 20% wymiaru.

3. Ogólną kwotę obniżek dla poszczególnych województw określa Minister Finansów.

4. Prezydii wojewódzkich rad narodowych dokonują rozdziału kwoty obniżek (ust. 3) między powiaty, a prezydii powiatowych rad narodowych ustalają wykazy wsi, w których obniżki mają być zastosowane. Prezydii powiatowych rad narodowych mogą jednocześnie zarządzić wyłączenie z prawa korzystania z obniżek tych podatników, którzy sami bądź pozostający z nimi we

wspólnym gospodarstwie domowym członkowie rodziny oprócz gospodarstwa rolnego mają inne stałe źródła dochodów. Wykazy tych podatników ustalają prezydii gromadzkich rad narodowych.”;

2) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. 1. Podatnikom trwale niezdolnym do pracy z powodu inwalidztwa lub długotrwałej choroby oraz wdowom, które same prowadzą gospodarstwa rolne i posiadają na utrzymaniu dzieci w wieku do lat 14, obniża się wymiar podatku gruntowego o 40%, jeżeli podstawa opodatkowania z gospodarstwa rolnego nie przekracza 7 700 zł, a o 20%, jeżeli podstawa opodatkowania wynosi ponad 7 700 zł do 13 200 zł.

2. Obniżkę podatku (ust. 1) stosuje się, jeżeli oprócz podatnika nie ma w gospodarstwie zdolnych do pracy członków rodziny podatnika. Obniżki nie stosuje się, jeżeli pozostający z podatnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym członek rodziny pracuje stale poza gospodarstwem rolnym.

3. Obniżkę podatku stosuje się na podstawie wykazów podatników, sporządzonych przez właściwe prezydii gromadzkich rad narodowych, popartych odpowiednimi zaświadczeniami, uzasadniającymi przyznanie obniżki.

4. Przepisy niniejszego paragrafu nie mają zastosowania we wsiach, w których przyznano obniżki określone w § 3.”;

3) w § 5 ust. 2 liczbę „15.750” zastępuje się liczbą „34.650”;

4) w § 6:

a) w ust. 1 liczby „14.550” zastępuje się liczbami „32.000”, liczby zaś „27 850” zastępuje się liczbami „61.270”,

b) w ust. 2 liczbę „1.750” zastępuje się liczbą „1.950”;

5) w § 7 ust. 3 liczby „14.550” zastępuje się liczbami „32.000”;

6) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. 1. Kłęski żywiołowe o charakterze masowym, tj. obejmujące całe gromady (wsie), osiedla lub miasta albo znaczne ich części, mogą stanowić podstawę do zastosowania ulgi w podatku gruntowym z urzędu lub na wniosek podatnika w granicach do 50% podatku za ten rok podatkowy, w którym kłeska miała miejsce. W wyjątkowych gospodarczo uzasadnionych przypadkach może nastąpić całkowite zwolnienie od podatku.

2. Przyznanie ulgi może nastąpić wówczas, gdy kłeska żywiołowa spowodowała istotne szkody w budynkach, ziemiopłodach, inwentarzu żywym lub nartym bądź w drzewostanie i jeżeli szkody te nie zostały pokryte przez ubezpieczenie.

3. Ulgę przyznaje się przy wymiarze lub po wymiarze podatku gruntowego w tym roku, w któ-

rym klęska miała miejsce. Jeżeli klęska miała miejsce w miesiącu grudniu danego roku, ulga może być udzielona również w miesiącu styczniu roku następnego, najpóźniej jednak przy zaliczce na podatek gruntowy za rok następny.

4. Jeżeli klęska żywiołowa nie posiada charakteru masowego, tj. dotknęła tylko pojedyncze gospodarstwa rolne, a także w razie wypadków losowych (np. długotrwała choroba lub śmierć podatnika albo będącego na jego utrzymaniu członka rodziny, padnięcie bydła itp.), wówczas na wniosek podatnika może być przyznana ulga w spłacie podatku w formie odroczenia

lub rozłożenia na raty, a w wyjątkowych przypadkach podatek może być częściowo lub całkowicie umorzony.

5. Tryb stosowania ulg, o których mowa w ust. 1—3, określa Minister Finansów".

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się przy wymiarze podatku gruntowego, poczynając od roku podatkowego 1962.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*